பிரஜாநுகூலன்.

ஒரு மாதாந்தத்தமிழ்ப் பத்திரிகை.

எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.

பருவம் I. } திரிசிரபுரம் 1904 ஸ்ரீ மேமீ { இலக்கம் 2.

சனிப்பள்ளிக்கூடம்.

கல்வீ என்பவர் ஒரு மகா சுந்தரபுருஷர். அவரே நமக்குப் பிரம குரு. இங்கிலவுலகில் மானிடராய் ஜெனித்து மானிலத்தின்கண் வசிப்போரனைவரும், அவர் பாதகமலங்களில் சரணடைந்து சதா அவருக்குத்தொண்டுபுரிந்து அவரால் கற்பிக்கப்படும் சகல விஷயங்களையும், கனிவர்க்கங்கள், கரும்பு முதலிய அதிரசவர்க்கங்களுக்கும் மேலாக எண்ணி மனதில் கிரகித்து மனப்பாடம் செய்து அவரால் சொல்லப்படும் இதமான இனிய சொற்களுக்கு இருசெவியைச்சாய்த்து இன்புறயநுபவித்து சுயநலத்தைச் சொற்பமேனும் கோராத இந்த பரமபுருஷர், இவரை நாம் தஞ்சமென்றடைந்த ஐந்து பிராயமுதல் நமது ஆயுள்காலம் வரையில் நம்மை விடாது நம்முடன் கூடஇருந்து கூடிக்குலாவி நயத்தினாலும், பயத்தினாலும, நன்மை, தின்மை, பாவம், புண்ணியம், ஹிதம், அஹிதம், வெறுக்கத்தக்கது, விரும்பத்தக்கது, முதலிய அனைத்தையும் கரதலாமலகம்போல் தெளியக்காட்டி உலகவசீகரத்திற்கு நாவுக்கு நயமான வார்த்தைகளை அருசுவையுண்டிபோல் அன்புடன் ஊட்டுவித்து, சகல நூல்களையும் பயிற்றுவித்து நம்மை மநுஷனாக்கி பேரும் கீர்த்தியும நமக்குச் சம்பாதித்துக்கொடுத்து நம்முடைய மனதிற்கு மகிழ்ச்சியையுண்டாக்கி அறிவென்னும் பரமபொருளைத் தெளிவாய்ப் போதித்து சகல சல்லாபங்களையும, உல்லாசங்களையும் உள்ளபடி உயிருள்ளமட்டும் ஆண்டு அநுபவிக்கும்படிக்கும, நம்மை வளர்த்து வாலிபஞ்செய்து, நற்பழக்கம், நற்சகவாசம, நன்னடக்கை, இகபரசுகசாதக விஷயங்கள், இதுகளினால் உண்டாகும் நன்மைகளை நயமான உபதேசரூபமான வார்த்தைகளால் நமக்கு அத்தியாபனஞ்செய்து வைத்த கல்வி எனும் மகாபண்டிதோத்தமருக்கு அன்புடன் வந்தனம். அதிமிகமகிழ்ந்துமே தந்தனம். நமக்கு ஜீவாதாரமாயிருப்பவரும் இகபரமிரண்டிலும் ஆனந்தத்தையளிக்குமாற்றலை வகித்தவருமிவரே. நாம் ஜீவனஞ்செய்வதும் அவர் அன்புடனளித்த அழியாத நிதியினாற்றான். தெவிட்டாத தேனை நமக்கு பால்யத்தில் ஊட்டிவளர்த்

த பெருமையென்ன? அதை எம் ஒரு நாவால் செப்பமுடியுமோ? அவர் சென்றவிடமெல்லாஞ்சிறப்பே.

ஆங்கிலேய அரசாட்சியின்கீழுள்ள சகலகச்சேரிகள், வர்த்தகசாலைகள், தொழிற்சாலைகள், முதலியவைகளில், பணிப்பகைவன் பானுவாரம் ஒன்றையே ஒய்வு நாளாக்கி மற்ற சோமன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி இவர்களுடைய தினங்களாகிய மற்ற ஆறுநாட்களிலும் வேலைசெய்துவரச்சே ஆங்கிலேய பாஷாபள்ளிக்கூடங்களுக்கு மாத்திரம் வாரத்திற்கு ஐந்துநாள்மட்டும் பள்ளிக்கூடம் வைத்து சனியை அவன் தந்தையாகிய ஆதித்தனுடன்போய் ஆனந்தமாய் வாரத்திற்கொருநாள் படுத்துத்தூங்கும்படி செய்ததற்கு உற்பவகாரணமியாதோ? அறியக்கூடவில்லை! சகலருக்கும் பிராணதாரமான பிரதான கல்வியிலாகாவிற்கு வாரத்திற்கு ஆறுநாள் பள்ளிக்கூடம் ஏனோ வைக்கக்கூடாது? வாரமொருநாள் பழயபாடம் படித்தல் பண்டைக்காலத்து பள்ளிக்கூடங்களில் நடைபெற்றுவந்தன. அவ்விதமாய் சனிப்பள்ளிக்கூடம் வைத்து பழைய பாடங்களைப்படிக்கும்படி கல்விஇலாக்கா விசாரணைத்தலைவர்கள் சகலபாடசாலைகளுக்கும் ஒரு உத்திரவு பிறப்பித்தல் அதிக அவசியகரமானதாயிருக்கின்றது.

வருஷத்திற்குநாள் 366, அதில் இந்துக்கள் பண்டிகை நாள் 11, மகம்மதியர் பண்டிகைநாள் 9, கிருஸ்துவபண்டிகைநாள் 18, சக்கிரவர்த்தியாரும் அவர் குமாரரும் பிறந்தநாள் 2, கோடைகாலவிடுமுறை நாள் 45, ஆகவைகை ஐந்துக்கு கூடுதல்விடுமுறைநாள் 85 போகநின்ற நாள்கள் 281க்கு 40 வாரத்திற்கு வாரம் ஒன்றுக்கு கல்விஇலாகாவுக்குத் தள்ளுபடி 2 நாள்வீதம் நாள் 80 போக பாக்கி 201 நாள் பாடசாலையில் பாடம்படித்துவருகிறார்கள். பகல் பள்ளிக்கூடமானதினால் பாதிபாகம் 12 மணி இரவு நித்திரையில் கழிந்துபோகின்றது நாள்கள் $100\frac{1}{2}$; இதில் சொந்தகாரியங்கள், சுபாசுபவிஷயங்கள், முதலியவைகளுக்காக உத்திரவு வாங்குவதிலும் சில்லரை ரஜாவும் சேர்ந்து $22\frac{1}{2}$ நாள் போக பாக்கி நாள் 80 ஒருவருஷகாலத்திற்குப்படிக்கும் நாள்கள். தேகாரோக்கியமாயிருந்து உத்திரவு வாங்காமலும் குடும்பத்தைச்சேர்ந்த சொந்த காரியங்களைக் கவனியாது கல்விவிஷயத்திலேயே தன் முழு கவனத்தையுஞ்செலுத்தி வாசித்துவந்தாலும் நூற்றுக்கு $27\frac{1}{2}$ வீதமுள்ள நாட்களே படிப்புக்கு அவகாசம் கிடைக்கின்றது. பகலிரவு பேதமின்றி ஒரு தினத்திற்கு மணி பன்னிரண்டாகக் கணக்கிட்டாலும் நூறு தினத்திற்கு வாசிக்கும் நாட்கள் 55 ஆக இருக்கின்றது. "இளமையிற்கல்" என்றார் ஔவையாரும். அவ்வுத்தமியின் ஆழ்ந்த கருத்துள்ள அன்புமிகுந்த சொற்களுக்கு அனைத்துலகும் அமர்ந்து அடங்கி நடக்கும். தாய்க்கோழி குஞ்சுபொரித்த மூன்றாவது மாதமே தன் குஞ்சுகளைக் கொத்தித் தள்ளிகுப்பையைக்கீறி கல்லோ, மண்ணோ, நெல்லோ, உமியோ, பொறுக்கித்தின்று பிழைத்துப்போங்களென்று துரத்திவிடுகின்றது. அதுபோல் இருபதாவது வயதுமுதல் இருபத்தைந்தாவது பிராயத்திற்குள் மானமான ஜீவனமொன்றைத்தேடிக்கொள்ளவேண்டியது புருஷராய் ஜெனனமெடுத்த சகலருடைய கடமையாயிருக்கின்றது. ஜீவனத்திற்கு ஐஸ்வாரம் கல்வி, அதைப்போல் இகபரசாதகமானது வேறொன்றுமில்லை. "பருவத்தேபயிர்செய்" என்றிருப்பதினால் நமக்குள்ள சொற்பகாலத்தை வியர்த்தமாய் வீண்விஷயங்களிலும், உறக்கத்திலும் கழித்திடாது கவலையை மனதில் வைத்துக் கருத்

தாய் கல்வியைக் கசடறக்கற்றுக்கொள்ளுதல் கடமையாயிருக்கின்றதென்பதை நாம் எடுத்துச்சொல்லவும் வேண்டுமா? கழிந்தகாலம் மறுபடியும் கைக்கு வாராது. இதைத்தீர்க்கமாய் யோசித்து நமது காருண்ய கவர்ன்மெண்டார் கல்வி இலாகாவின் விசாரணைத்தலைவரைத் தூண்டிவிட்டு சனிக்கிழமைதோறும் பள்ளிக்கூடம்வைத்து இப்போதிருக்கும் நூற்றுக்கு 55 வீதமுள்ள நாட்களை எழுபத்தேழாய் உயர்த்தி உலகத்தாருக்கு சாஸ்வதமான உதவியைப்புரிந்து அதிக ஊக்கத்துடன் ஒளிவுள்ள மணியாகிய ஜீவனுக்கு உயிர்நிலையாகிய கல்விப்பொருளையபிவிர்த்திசெய்து நீங்காதசெல்வம் நிரம்பப்பெற்று நீடூழிகாலம் நிர்விசாரமாய் வாழ்ந்து நித்யநிர்மல நித்தியானந்தவஸ்துவையடையும்படிக்கி அனுக்கிரகிப்பார்களென மிகுந்த அபேக்ஷையுடன் நிரீக்ஷிக்கின்றோம்.

பத்திராதிபர்.

இவ்வுலக இன்ப நிலையாமை.

(16-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

நீதியாலீட்டி அறஞ்செய்வார் செல்வம்சகடக்காலுக்குச் சமானமானது. நீதியாலீட்டி அறஞ்செய்யார் செல்வம் மாட்டுவண்டிச்சக்கரம்போல்மாளும். அநீதியாலீட்டி அறஞ்செய்வார் செல்வம் குதிரைவண்டிச் சக்கரம் போல் குலைந்து போகும். அநீதியாலீட்டி யறஞ் செய்யார் செல்வம் புகைவண்டிச் சக்கரம் போல் சடுதியில் அழிந்துபோகும். இதுகள் நம்முடைய ஜீவியகாலத்தில் அன்றன்றும் அநுபவபூர்வகமாய்க்கண்டறிந்த அல்லது விரித்துரைக்கக்கூடிய பட்டப்பகலையொத்த உண்மைகளே. ஆகிலும் அதை ஞானிகள்மட்டும் நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளுகின்றார்கள். மற்றவர்களுக்கோ அவர்களுடைய சுத்தமான மனதை அல்லது அறிவை அமாவாசை இருட்டைப்போலொத்த அஞ்ஞானந்தகாரம் மூடிக்கொள்ளுவதால் அதைத்தெரிந்துகொள்ளக்கூடாமற்போகின்றது. நமது யோசனைகளிலும் செய்கைகளிலும்உள்ள சகல குற்றங்களுக்கும் அஞ்ஞானமே தலைமையாயிருக்கின்றது. மதுவானது நமது தேகத்திற்குக் கெடுதியைச்செய்து மயக்கத்திற் றள்ளாழ்த்துவதைப்போலவே நமது மனம், புத்தி, அல்லதுஅறிவு, இதுகளை மாயை அந்தகாரத்தினில் ஆழ்த்தி அதது இயற்றவேண்டிய சற்கருமங்களைச் செய்யவொட்டாமல் தடுக்கின்றது.

இம்மையில் அநுபவிக்க மெய்யானசெல்வம் அல்லது இன்பம் கிடையாதென்று சொல்லியதுவே, மறுமைக்கு அல்லது மறுமையில் அழிவு இல்லையென்றும், அதையடைய முயற்சிக்கவேண்டியது நமது முக்கிய கடமையென்பதுமான இவ்வின்பமுள்ள விஷயத்தைப்பற்றிப்பேச நமக்கு இடம் தந்தது.

நல்லுரை.

1. அசாத்தியமான காரியங்களில் வீண்முயற்சி செய்து இகழ்ச்சியடையாதே.

2. நினைக்கும் கேடு தனக்கு. ஆனதால் பிறர் பொருளை இச்சியாதே அது உன் கஷ்டார்ஜிதத்திற்கு அழிவைகொடுக்கும்.

3. எவ்வளவு பலசாலியாயிருப்பினும் அசேஷ ஜனங்களின் பகையைச்சம்பாதிக்கலாகாது.

4. கடவுள் அளித்ததே போதுமென்று திருப்தியடையாமல் அதிகஆசைப்படுகிறவன் உள்ளதையும் இழந்தேபோவான். "உள்ளதும்போச்சே நொள்ளைக்கண்ணா" என்றோரந்தகன் அலறியதை உணரக்கடவர்.

5. விவேகி அடிக்கொரு நினைவையுங்கொள்ளமாட்டான். நிந்தனையான காரியங்களிலும் கெட்ட விஷயங்களிலும் தன் மனதைச் செல்லவிடவுமாட்டான்.

6. பரிகாசமான வார்த்தைகளாடாதே. அது புத்திமதியாயிருந்தாலும் பயன்படாது.

7. மதியீனர்கள் தந்திரத்தால் வெல்ல நினைத்துத் தடமாடிப்பின் இறுதியில் தாமே மோசம்போவர்.

8. ஏகபத்தினி விரதமே சர்வசிலாக்கியம். மூத்தவள் தாரம். இளையவள் பாரம். மூன்றாவது கோரம். நான்காவது நாசம்.

9. பரஸ்திரீகமனர்கள் தாமியற்றும் வியபிசாரம் பாவமன்றெனப் பகருகின்றனர். இது விந்தைக்குறியதே. அங்ஙனமத்தீத்தொழிலியற்றுவோர் தத்தம் மனைவியர் பரபுருஷர்களுடன் வியபிசாரம் செய்வதாய்த் தாங்களுணர்ந்தால் அத்தருணத்தில் தங்கள் மனம் எந்நிலைமையையெய்துமோ அந்நிலைமையையே தாம் வியபிசாரம் செய்வதினிமித்தம் ஸ்திரீகளுமடைவரென்பதையுணர்ந்து அத்தீத்தொழிலினின்றுமகல உடனே முயற்சிக்கக்கடவர்.

10. ஸ்திரீகளைக் கைதீண்டி யடிக்கத்துணிவது கொடுமையிலுங்கொடுமை "சற்றேனும் ஏறுமாறாக இருப்பாளேயாமாகில் கூறாமற் சன்னியாசங்கொள்" இம்மொழியை நினைத்து விலகிவிடுதல் அதிக நலம்.

11. ஒரு நாளைக்கு ஒரு காரியத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது. எடுத்துக்கொண்ட ஒரு விஷயத்தை "நாளை" யென்ற போக்கில் விடலாகாது.

12. நல்லசுவை தேடி போகத்திலிருக்க விரும்புகிறவர்களை அரசனுளவுமாட்டான். தெய்வம் விரும்பவுமாட்டாது. அவன் இருப்பதைவிட இறப்பது நலம்.

வக்கீலும் தாசியும்.

இருவருக்கும் முன்பணம் கொடுத்தேதீரவேண்டியது.

கட்ஷனுக்கு வழக்கு பேசமாட்டார்.

கட்சிக்காரன் விஷயத்தில் அக்கறையில்லை.

குத்தகையாய் நியமிக்கப்பட்டாலும் வேறுகேசிலும் பேசுவார்.

கட்சிக்காரர்மீதுபொதுநலமிராது. சுயலாபதிருஷ்டியேயதிகம்.

உலகமே வக்கீலை நம்பும்.

கடனுக்கு கலந்தணையமாட்டாள்.

மாப்பிள்ளையின்பேரில் உள்ளன்புகிடையாது.

குத்தகைக்கு ஒருவனிடமிருந்தாலும் பரபுருஷன்மீதே சதாசிந்தை.

மாப்பிள்ளைவிஷயத்தில் பொதுநலமின்றி சுயலாபத்தையே சதாகோருவாள்.

காமிகள் தாசிகளை விரும்புவர்.

இவர்களுக்கு பிறர்கஷ்டம்தெரியாது. பழகியபிறகேவெகு ஆபத்து. தருணம்பார்த்து பணத்தைபிடுங்கிக்கொண்டு பணக்காரனையும பிச்சைக்காரனாக்கிவிடுவார்கள். வக்கீல்களில் சத்தியவானும் தாசியில் சாதியுமுண்டு.

கோர்ட்டு வழக்குக்கு வக்கீல் அவசியகரம்.

காம இச்சைக்கு தாசி அவசியம்.

இருவரும் ஊர்சொத்தைப்பறிப்பார்கள். இதுவயிற்றெரிச்சல்சொத்து. இதுவிடியாது. வரன்முறைகிடையாது. அப்பன்மகன் தப்புமுறையென்று தள்ளமாட்டாள்.

படாடோபம்.

சட்டபுத்தகங்கள் லாரிபோர்ட்டுகள் மிகுதி. பணத்துக்குத்தக்கபடிவார்த்தையை அளந்துபேசுவார்.

கோர்ட்டில் பாடம் ஒப்புவிப்பார்கள்.

கட்சிக்காரருடைய கேசுகளைக்கவனிப்பர்.

கேசு ஜயமானால் அதிக சந்தோஷம்.

டம்பம்.

துணிமணி நகைபகட்டுமிகுதி. தந்தபணத்திற்குத்தக்கபடிபோகம்கொடுப்பர்.

அன்றன்று தங்கள்பாவங்களைகோயிலில் அறிக்கையிடுவார்கள்.

வீட்டுக்கு வரும் மாப்பிள்ளைகளை உபசரிப்பர்.

ஆசைநாயகன்சொத்தெல்லாந்தன்னிடம்சேர்ந்தால் அதிகசந்தோஷம்.

இருவர்சொல்லும் குருவாக்கே. அவர்கள்தயவைப்பெறவேண்டி பணிவிடைப்புரிவர். அவர்கள்இரக்கத்திற்கே தங்களை ஒப்புக்கொடுப்பா.

அஜாக்கிரதையினால் கேசு பிரதிகூலமாகும்.

வழக்கிழந்தவனுக்கு வேறுவழியில்லை.

கோர்ட்டுவழக்குக்குப்போய்க்கெட்டகுடிகள் அனந்தம்.

நல்ல திரேகமாயில்லாமல் வியாதிஸ்திரீயாயிருந்தால்துன்பம்.

தாசியிடம் சம்பாதித்த துற்வியாதி மண்டையோடு முடியும்.

தாசிகளால் அழிந்த குடும்பங்கள் அனந்தம்.

ஓர் விசேஷ விஞ்ஞாபனம்.

மழலைச்சொல்லைக்கேட்டு மனமிகமகிழும் மாதாபிதாக்களைப்போல் எமதன்பர்களனைவரும் நமது அறிவுக்கு எட்டினமட்டும் நம்மாலியன்றவரையில் எழுதிவரும் சகலவிஷயங்களையும் வாசித்துணர்ந்து அதிலுள்ள குற்றங்களை நீக்கி குணத்தைக் கிரகிப்பார்களென நம்புகின்றோம். பாலகனைப்பக்குவமாய்ப் பரிபாலித்து வளர்ப்பதற்கு செலவுகள்மெத்தவுண்டு. அதுபோல் நமது செல்வனான "அனுகூலனுக்கு" பலவித அவசியகரமான செலவுகள்உண்டு. "பலதுளிபெருவெள்ளம்" என்பதுபோல் நமது நேயர்களனைவரும் புதிய சந்தாதார்களைச்சேர்ப்பிப்பதிலும் நமதுபத்திரிகையில்வியாபாரசம்பந்தமான சகலவித விளம்பரங்களை பிரசுரஞ்செய்வதற்கும் தங்களாலியன்ற உதவிபுரிந்து பாலகன் ஓங்கிவளர்ந்து பெரியமனிதனாவதுபோல் நமது "பிரஜானுகூலன்"பத்திரிகையை நிலைபெறச்செய்யவேண்டியதற்கேற்ற முயற்சிகள் புரிந்து ஊக்கமூட்டுமாறு நமது அன்பர்களனைவரையும் வந்தனபூர்வகமாய் மிகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

வீண்பெருமை.

இந்தியா தேசத்து மேற்குத்திக்கில் இப்போதும் ஜீவந்தராய் இருக்கும் ஒரு பெரிய இராஜங்கத்தில் அரசுபுரியும் ஒரு மகாராஜனுடைய இரண்டாவது மனைவிதான் விவாகம் செய்துக் கொண்டவுடன் சக்களத்தியாகிய காலஞ்சென்ற இராணிக்கு சொந்தமான பதினாயிரம் ரூபாய் விலையுள்ள அதிக உயர்ந்த பட்டு ஜரிகை மயமான சேலைகள் ஐம்பதை தன்னிஷ்டப்படி ஒரேநாளில் தானஞ்செய்துவிட்டாள். பணத்தின் அருமை அறிந்த அரசர் இதைக்கேள்வியுற்று மிகுந்த விசனமும் ஆச்சரியமும் கொண்டவராய்த்தன் மனைவியிடம்வந்து, பெண்ணே! உனக்கேன் இந்த விபரீதபுத்தி வந்தது? பொருளை நாம் காப்பாற்றினால் அது நம்மைக்காப்பாற்றும், தானம் செய்யவேண்டியது அரசர்களுக்குரியசெய்கையே. ஆயினும் அளவிற்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சாகுமே. ஏககாலத்தில்விலையுயர்ந்த சேலைகளைத் தானம்செய்வது புத்தியீனமானகாரியமென்று உனக்குத்தோற்றவில்லையா? ஒருகாலத்தில் ஒன்று அல்லது இரண்டு சேலைகள் தானம்செய்தால்போதாதோ? இதற்குஉற்பவகாரணமின்னதென்று உண்மையாய் உரைக்கவேணுமென்று அரசன்கடுஞ்சினத்துடன் கேட்க, அரசிதான் செய்தகாரியம் சர்வசாதாரணமானதென்று நினைத்தவளாய் மகாராஜனே! உமது முதல் மனைவியின் சேலைகளைக்கட்டிக்கொள்ள எனக்கு இஷ்டமில்லாததினால் அவைகளையெல்லாம் ஒரேகாலத்தில் தானஞ்செய்துவிட்டேன் என்று மறுமொழி சொன்னாள். இதைக்கேட்ட அரசன் தன் இரண்டாவதுமனைவி தான்செய்

தமதியீனமான செய்கைக்குத் தன்னை மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொள்ளாமல் வீண் பெருமைபடுத்தலை நிதரிசனமாகக்காட்டக்கூடிய அவன்மறுமொழிக்கு அதிக விசனமுற்று பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினார். கோரற்ற வடிவுற்றுகற்பென்னும் அணியை ஆபரணமாகப்பூண்டு அவதரித்த அங்கனாமணியான என் இராணியை தெய்வலோகஸ்திரீகளுக்கு ஒருபடிப்பினையைக்காட்ட எண்ணி பகவான் பரலோகஇராஜ்ஜியத்துப் பெரும்பாவிக்கு அழைத்துக்கொண்டார். நான் அந்த இராணியை விவாகம் செய்துகொண்டகாலத்தில் தருமார்த்தகாமமோட்சத்திற்கு என்னுடன் சமபாகஸ்தியாகவும், இவ்வுலகத்தின்கண் இருள்நிலவைப்போல் காலவேற்றுமையினால் மாறிமாறி வரக்கூடிய, சுகம், துக்கம், நன்மை, தின்மை, லாபம், நஷ்டம், செல்வம், வறுமை, சந்தோஷம், விசனம், சௌக்கியம், அசௌக்கியம், இப்பேற்பட்டதுகள் சம்பவிக்கும் காலங்களிலும் பேதபுத்தியின்றி ஒரே மனதாய் உள்ளன்புடன் உபசரித்துக்காப்பாற்றி என்னை நம்பினபிராணியை இரட்சிப்பதாய் சகலதேவர்களையும்; பெரியோர்களையும், இஷ்டமித்திரபந்து ஜனங்களையும், சாட்சியாய் வைத்து என் முதல் இராணியை விவாகஞ்செய்துக்கொண்டேன். அவளைக் கைதொட்டநாள்முதல் அவள் என்னிடத்தில் நடந்துகொண்ட உண்மையான அன்பு ஒழுக்கம்மரியாதை முதலிய அநேக அபூர்வகுணங்களினால் என்னை அவள் அடிமையாக்கிக்கொண்டாள். உடல் பொருள் ஆவி அன்பு அனைத்தையும் அந்த புண்ணியவதிக்கு தத்தம் செய்துவிட்டேன். அவளுக்குத்தத்தம் செய்ததுபோக மீந்த சொத்து எனக்குச்சொந்தமானது யாதொன்றுமில்லை. உயிரொன்றும் உடலிரண்டுமாயிருந்து நாங்கள் வாழ்ந்துவந்தது உலகம்பொறுக்கவில்லை. உன் சக்களத்தியின் சேலைகளைத் தீண்டக்கூடாத அவ்வளவு அசுசையான வஸ்துவாய் நினைத்த உனக்கு அவளுடைய எச்சில் திரேகம் உனக்கு எப்படி உவப்பாயிருக்கக்கூடும்? எனக்கு வேறு திரேகமில்லை, இறந்துபோன மனைவி அனுபவித்த திரேகம் இதுதான். அவள் எச்சிலை உண்பதற்கு ஆசைபட்டுத்தானே நீ வந்திருக்கிறாய். நான் யாருக்குச்சொந்தமானவன்? என்னிடமிருக்கும் சொத்து முழுவதும் இறந்துபோன என் காதலிக்குச்சொந்தமானது. நீ சாப்பிடும் சாப்பாடு கட்டியிருக்கும் வஸ்திரம் அணிந்திருக்கும் ஆபரணமாதிய சகலமும் உன் சக்களத்தி வைத்துவிட்டுப்போனதென்று நீ இன்னமும் அறிந்துகொள்ளவில்லையா? நீ அவள் மீது துவேசம் வைத்தால் நான் உன்னை நேசிக்கமுடியாது. நீ என்னை நம்பின பிராணியாயிருக்கின்றாய். உன் புத்தியினாலும் நடத்தைகளினாலும் என்னுடைய அபிமானத்திற்குப்பாத்திரையாகவேணும். "முதற்கோணல் முற்றுங்கோணல்" என்கிறபடி இனிமேலும் புத்தி பூர்வகமாய் நீ நடவாதபக்ஷத்தில் அது உன் க்ஷேமத்திற்கு உரியதாயிராது. ஆயினும், நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டியதில்லை, எனக்கு உன் விஷயத்தில் அபிமானமுள்ளவரையில் உனக்கு யாதொரு குறைவும் நேரிடமாட்டாது. காலஞ்சென்ற இராணியின் பதவிபாவரனும் பொருமைபடக்கூடியதே. அந்த ஸ்தானத்திற்கே நீயும் வந்திருக்கின்றாய். எனது முதல் மனைவியை விவாகஞ்செய்ததைப்போலவே எனக்கு சமமான பாத்தியக்காரியாக்கி உன்னைமணஞ்செய்துகொண்டதினால் என் இஷ்டத்திற்கு இதமாய் நடந்து என் மனதை வசியப்படுத்தி நீ மனமகிழ்ச்சியாய் அநவரத வாழ்வை அனுபவிக்கவேணுமென்பதே என்னுடைய அபேக்ஷையென்று சொல்லிமுடித்தான்.

இவையனைத்துங் கேட்ட இராணியானவள் அதிக பயங்கொண்டவளாய் அரசன் காலில் சாஷ்டாங்க பூர்வகமாய் வீழ்ந்து தீர்க்கதெண்டஞ்

சமர்ப்பித்து நான் ஏழை, தங்களை நம்பின பிராணி, மாதாபிதா குரு தெய்வம் எல்லாம் ஒருருவாகி அமைந்தபொருள் தாங்களே, நான் அறியாமையினால் செய்த பிழையை மன்னித்தருளும், இனிமீது எனக்கு அரசனும் புருஷனும் மனோகரனுமான தங்கள் ஆக்கினையின்படி நடந்துகொள்ளக்காத்திருக்கிறேனென்று சொன்னாள். இராஜனும் புதுராணியும்சமாதானமாகி பாலும்நீரும்போல் ஒப்புறவாய் வாழ்ந்து அநேக புத்திரபாக்கியங்களைப்பெற்று நாளதுவரையில் திரேகாரோக்கியத்துடன் மங்களகரமாய் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இப்படியே இவ்வரசனைப்போல்ஒவ்வொருவரும்நடக்க முயற்சிப்பார்களானால் "சக்களத்திப்போராட்டம்" "மாற்றன்னையின்கொடுமை" முதலிய பல கெட்டவழக்கங்கள் நம்நாட்டில் நிலைபெறதொழியுமன்றோ; "இளையாளே வாடி மலையளம்பேர்வோம், மூத்தாளே வாடி முட்டிக்கொண்டு சாவோம்" என்ற பழமொழிப்படி அசடர்களான புருஷர்கள் பலர் நடப்பதாலுண்டாகும் கெடுதிகளை இன்னின்னதென விவரித்துரைக்கவேண்டியதில்லையே! "இரண்டுபெண்டாட்டிக்காரன் திண்டாட்டப்பட்டான்" என்பதையுணராது பல மனைவியரை விவாகஞ்செய்துகொள்ளுதலாலும் ஒரு மனைவி இருக்க மற்றொருவளை எதியாக வரிப்பதாலும் உண்டாகும் பயனென்னையோ? மாற்றன்னையின் கொடுமையால் துன்புறும் மக்களும் பலருளர். இவர்களின் பரிதாபத்தை விவரித்தல் துயரப்பெருக்கே. "தாயோடறுசுவைபோம்" என்பதுண்மையேயன்றோ? இதைப்பின்னும் நிதர்ஸனப்படுத்த மாற்றன்னைகள் தோன்றினர்போலும், இத்தகையமந்தமதிகள் உணரவேண்டுமென்ற கருத்துகொண்டே வித்தியாவந்தரும் விவேகியுமான இவ்வரசரின் சரித்திரத்தை இங்கெடுத்தெழுதலானோம். இதையுணர்ந்தபின்னராவது இவ்வரசரைப்போல சுகுணர்களாய் வாழ முயற்சிப்பார்களானால் நலமாயிருக்கும்.

இன்பம் தேடுதல்.

இன்பமும் துன்பமும் ஊழில் அமைப்பெனச்சொல்லுவோருண்டு. ஆயினும் தங்கள்முயற்சிக்குத்தக்கபடியே அதின்பலனையடைகிறார்கள். சந்துஷ்டியாய்க்காலம் கழிக்கவேணுமென்பது எல்லாமானிடர்களும் கோரப்பட்டவிஷயம். இந்த இயற்கையானவிருப்பத்தை யிவ்வுலகிலொருபோதும் பூரணமாயனுபவிக்காவிடினும் கடைசியாய் அந்தப்பூரணசந்தோஷத்தை நாமடையக்கூடுமென்பது நமக்குள் ஒரு உறுதிப்பாடு. இந்தசாதாரண எல்லைக்குச் செல்லுவதற்கு மனிதர்கள் போகும்மார்க்கம் அனந்தம். பஞ்சேந்திரியங்களின் இன்பசந்தோஷங்களுக்கு இடங்கொடுப்பதினால் அது அவ்விடத்திற்கு வழிகாட்டுமென்று ஒருவன்நினைக்கிறான். இனியொருவன் திரவியத்தை அல்லது அதிகாரத்தையடைவதினால் மனரம்மியத்தைப் பெறக்கூடுமென்று நினைக்கிறான். மற்றொருவன் கல்விப்பயிசி அல்லது ஏதாவதொரு தொழில்வித்தையில் தேர்ச்சிபடைவதினால் தன் ஆத்துமாவின் ஆவல்தீரக்கூடுமென்றுநினைக்கிறான். வேறொருவன் உலகத்தில் ஒருபெரும்கீர்த்தியுமாயிருப்பது அருமையானபேராசையின் உட்குறிப்பென்கிறான். மற்றொருவன் ஏதேனுமொரு சமயக்கோட்பாட்டில் நம்பிக்கைவைப்பதினால் தன்

ஆத்துமத்திற்கு விசிராந்தி அல்லது ஓய்வு உண்டாகக்கூடுமென்று நம்புகிறான். இவர்களில் ஒருவரேனும் தாங்கள் கோரியபொருளை அடையவில்லை அல்லது அனுபவிக்கவில்லையென்று நம்பிக்கையாயும் உறுதியாயும் சொல்லக்கூடும். தன் ஆசையின்பிரகாரம் தான் கோறிய அளவு தனக்குக்கிடைத்ததென்ற மனத்திருப்தி ஒருவருக்காவது கிடையாது. என்றாலும் உண்மையை நோக்குமிடத்து இந்த உலக வாழ்க்கையில் யாதொரு ஜீவாதாரமான மறைச்சொல்லை விடுவிப்பது ரொம்பவும் சுலபமானதே. மனிதர்களில் பெரும்பான்மையோர் ஒரு பிடிவாதமாய் ஒரு மரீசகத்தைப்பின்தொடர்ந்து அதைக்கிட்டுமுன்னமே பின்னிடைந்து, என்றைக்கு மதைவிட்டு விலகும்படியாயிருக்கும் தந்திரத்தைக்கண்டு ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். உலக இன்பங்களையனுபவித்து சக்கையாய்ப்போய் அதுவெல்லாம் மாயையென்றும், ஜீவனுக்கு அலைக்கழிப்பென்றும், அதின் முடிவையறிந்து, ஜீவன் தனக்கின்பமான விஷயத்தைத்தேடிச்செல்லுவதில் தாங்கக்கூடாத சுமையைத்தலைமேல் கொள்ளுகிறதென்பதை அனுபோகத்தினால் நாம் கண்டறியலாம். அப்படியிருந்தும் மனிதரில் பெரும்பான்மையோர் இந்தப்படிப்பினையை மனதில்கொள்ளாமல், தங்களுக்கு முன்னர் அந்த மார்க்கத்தில் சென்று பாடுபட்ட அனுபோகஸ்தர்களுடைய லாப நஷ்டத்தை மறுத்துவிட்டு ஒவ்வொருவனும் அந்த கஷ்டத்தின் பிரயோஜனத்தைத் தானே நேரில் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறான். தனக்கு இதமானபடி ஒன்றைவிட்டொன்று, மனோரதம், ஆசை, இதுகள் மனக்கொதிப்பை உண்டாக்கும் அவாந்தரமென்றும், மன்தின் எரிச்சல் இன்னமும் ஒருவித திருப்தியையடையாமலிருப்பதைத்தான் நேரில் அம்மாதிரியாகவேயறிந்துகொள்ளுகிறபரியந்தம் அதுகளில் தன் புத்தியைச்செலுத்துகிறான். ஆசையென்ற பகட்டினால் இந்த நவீன உலகத்திலின்பத்தை ஆவலாய்த்தேட ஆரம்பித்து மாயாரூபத்தையே நாடுகிறான் பாக்கியவந்தரின் ஆஸ்தியெல்லாம் மனோரம்மியப்பட்ட ஆத்துமாவின் விலையில்லா நன்கொடைக்குச்சமானமாகுமா ?

மனிதனானவன் கீர்த்தியென்றஉப்பரிகையைச்சேர்ந்தவுடன், அல்லது அவனுடைய ஜீவனின் பேராசையென்ற எல்லையைக்கிட்டியவுடன் தனது ஆயுள்காலத்தையெல்லாம் தத்தப்செய்து தான் பெற்ற பிரயோஜனமாகிய சௌக்கியமும் மனரம்மியமும் அநித்திய வாழ்வென்று தெரிந்துகொள்ளுகிறான்.

அநேக வருஷங்களாய் சலியா முயற்சி அல்லது அப்பியாசஞ்செய்து சித்திரக்காரன், வாத்தியக்காரன், நூதனகதைஎழுதுவோன் அல்லது கவிராயன், தன் அதிஉத்தமமான வேலையை நிர்மாணிக்கிறான். அது முடிவுபெற்றது. பிறகென்ன? அவன் இப்பொழுது பூரணசந்தோஷமும், திருப்தியையும் அடைந்தவனாய்க் காணப்படுகின்றானா? இல்லவேயில்லை! அவன் உடனே வேறுவேலையில் பிரவேசிக்க முயலுகிறான். இவ்விதமாக ஒரு கோறிக்கை ஈடேறினவுடன் அந்தஸ்தானத்தில் வேறொன்று உற்பத்தியாகி, இவ்வாறாகத் திரும்பத்திரும்ப அநந்த அசாத்திய காரியங்களிலெல்லாம் புத்தி நாடுகின்றது. ஒவ்வொரு தடவையிலும் உயர்ந்த உச்சியைக்கிட்டினோமென்று நாம் நினைக்குந்தோறும், நம்முன்பாக வேறொரு உயர்ந்த மேட்டிமையானதொன்று, தூரத்தில் தோன்றுவதை நாம் கண்டு, கடைசியில் ஆத்துமாவானது வியர்த்தமாய் இளைத்துத்தளர்ந்து பின்வாங்குகிறது.

ஆசைக்கு அளவில்லை. அது திருப்திபடையப்பட்டதல்ல. தன்னை போஷிக்கும் வஸ்துவின்பேரிலேயே அது வளருகிறது. அந்த ஆசையானது நமது எண்ணத்தின் வண்ணம் மனிதர்களின் மனதில் சார்வதாகாலமும் உற்பத்தியாய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதை யோசிக்குமிடத்து, ஆசையானது நிறைவேறாமல் நிலைபெற்றிருக்கும் வரையில் நாம் பூரண சந்தோஷத்தையடையப்போகிறதில்லை. இந்த விடுகதையை விடுவிக்கவேண்டுமென்பதே சகல ஆத்துமாக்களுடைய முக்கிய கருத்து. ஆசையை நீக்குவதில் ஆனந்தமும் மனத்திருப்தியையும் காணலாம். அநித்தியமான வஸ்துக்களைவிட்டு, நித்தியமான வஸ்துவை அடையும் மார்க்கமிதுவென்பதேயதின் சரியான கருத்து.

இவ்வுலகத்திலுள்ள பூர்வீகமான நாகரீகமுள்ள அநேக தேசத்து சாஸ்திரங்களிலும் இதின் உண்மையை வெளிப்படுத்தப்பட்டு அதற்கு வியாக்கியானங்களும் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றது. இந்து தேசத்தாரின் தத்துவஞானம் பக்குவமான பூரணவிவேகத்தை உணர்த்துகின்றது. அதின் நுண்ணிய கூறுபாடுகளையும், மானிட தத்துவத்தையும், உள்ளாராய்வதற்கு மற்ற மேற்குத்திசையிலுள்ள உலகத்தார்களில் யாதொரு சாஸ்திரங்களும் கிடையாது. கடைசியாக சுகமும் துக்கமும் நம்முடைய இஷ்டத்தைப்பொறுத்ததாயிருக்கிறது. ஏனெனில், அதுகள் புரம்பான காரியங்களில் நம்முடைய நிலையைப்பற்றியே அதற்கு தக்கபடியாய் நடக்கும். பஞ்சேந்திரியங்களில் நாம் மனப்பற்றுதலை ஒழித்துவிட்டால் அதாவது அநித்திய வஸ்துக்களின்பேரில் நாம் கொண்டிருக்கும் ஆசையை ஒழித்துவிட்டால் நம்முடைய மனச்சமாதானத்தை ஒரு நிமைப்பொழுதாகிலும் குலைக்கவல்லயாதொரு அபாயமும் சம்பவிக்கமாட்டாது. ஆனபடியினாலே, நாம் பிரதமத்தில் பட்டுத்தெளியவேண்டிய அல்லது அறியவேண்டிய பாடம் அல்லது புத்திமதியானது என்னவென்றால், சாஸ்வதம், அசாஸ்வதம், என்ற இரண்டையும் பகுத்தறியவேண்டியதே. அதையறிந்துகொண்டோமானால் சுயலாபதிருஷ்டியுள்ள முடிவுக்காக நாம் படும் பாடுகளனைத்தும், உண்மையான ஆனந்தம் அல்லது இன்பத்தையடையக்கூடியதல்லவென்று ஒருபிரமாணமாகச் சொல்லலாம். இது சம்பந்தமாய் நமக்குள் இரண்டுகாரியங்கள் தென்படுவதைச்சிந்திப்போம். மரணத்திற்நும் அழிவுக்கும் ஆதீனமான அநித்திய துக்கமான தாழ்ந்தகாரியமொன்றும் சாஸ்விதமான மேலானகாரியமொன்றுமே. மேலேகண்ட உயர்வு தாழ்வுக்கு உசித்தான காரியங்கள் எதுவென்று ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத்தாங்களே தீர்மானித்துக்கொள்ளவேண்டும். இது ஒருகஷ்டமானகாரியமல்ல.

இன்பத்தை நிலைகொள்ளச்செய்வதும், வியாகூலமற்ற நிலைமையும் அமெரிக்கையான சந்தோஷமும், லௌகிக உண்மைப்பொருளின் கலககமும், நெருக்கத்தினால் ஒருபோதும் கலங்காத அமைதி அல்லது அமெரிக்கையானது எவ்வித செய்கைகளையும் சார்ந்ததாயிராது. அல்லது யாதொரு பிரயத்தனத்தின் அனுகூலபிரதிகூலத்தைப் பற்றியதாயுமிராது. ஏனெனில், நம்முடைய இன்பமானது நம்முடைய செய்கைகளின் பிரயோஜனத்தை எதிர்பார்த்தாவது அல்லது ஒரு திட்டமான முடிவை சித்தியாக்கக்கூடிய நம்முடைய முயற்சியின் காரியசித்தியைப் பற்றியாவதுயிருந்தால், அது விசனம், காரியத்தவறு, முதலியதுகளினால் அடிக்கடி தளர்ந்துபோகக்கூ

டிய இன்பமாயிருக்கும். பஞ்சேந்திரியங்களின் இரஞ்சிதத்தை ஆசியாது நம்முடைய செய்கைகளின் காரியசித்தியில் கேவல உபேக்ஷையான கோலமே கலப்பற்ற இன்பசுகத்தைப்பெறுகிறது. அப்பேர்பட்ட கோலமானது செயலற்றிருப்பதாயாவது ஒரு காரியத்தை செய்வதிலிருந்து நீக்குவதாயாவது எண்ணக்கூடாது. கருத்துமட்டும் மாறியிருக்கிறது. நம்முடைய கடமையை நாம் நிறைவேற்றவேண்டியதே நம்முடைய கருத்தாயிருக்கவேணும். மனிதஜாதிகளுடைய பொதுநன்மைக்காகவே நாம் பாடுபடுவதாயிருந்தால், நம்முடைய பிரயத்தினத்தில் நாம் தவறிப்போனாலும் அது நம்மைத்துன்பப்படுத்தாது. காரியசித்திபெற்றோமென்ற இறுமாப்பும் நமக்குண்டாகாது. நாம் செய்யும் செய்கைகளின் பலன் நமக்கு உரியதல்ல. நம்முடைய அதிகாரத்திற்கு உள்பட்டதுமல்ல. நம்முடைய கடமையை நாம் செலுத்தியவுடன் நம்முடைய சம்மந்தம் முடிவு பெறுகிறது. மேலேகண்டவைகளினால் மனித சுகத்திற்கு அவசியமானது. மனக்கலக்கத்தையும் சிற்றின்பபிரியத்தையும் அடக்கி தன் மனதை வசமாக்கவேண்டியதென்றே உடனே நிஷ்கரிஷிக்கலாம். எல்லாவற்றையும்விட மேலேகண்ட கலக்கம், சிற்றின்பப்பிரியம் ஆகிய இதுபோன்றவைகள் ஆத்மார்த்தமான தோற்றத்தை உற்பத்திசெய்வதற்கு விரோதியாயிருந்து இடைஞ்சல் பண்ணுகிறது. இதைத்தவிர, குரோதபுத்தி, பகை, கோபம், வன்மம், வெடுவெடுப்பு, ஆத்திரம், மனஸ்தாபம், இதுகள் உண்மையான சுகத்தைக்கோறும் ஒருவர் உள்ளத்தில் ஒரு நிமைப்பொழுதேனும் குடிகொண்டிருக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், இப்பேர்பட்ட மனோவிகாரங்களைத் தன்னிருப்பிடமாகக் கொண்டிருக்கிறவன் உண்மையான சந்தோஷத்தை ஒருபொழுதும் அடையமாட்டான். இந்த மனோசலனங்களுக்கு ஆளாகியிருப்பவன் இணக்கமின்மைக்குக் காரணஸ்தனாயிருக்கிறான். மன ஒற்றுமையே எல்லா சுகத்திற்கும் முக்கியமானது. கோபத்தைத்தணிப்பது கோபவார்த்தையாலல்ல. அன்புள்ள வார்த்தைகளாலேயே. மனிதர்களுக்குள் உரிமையையுண்டாக்கி ஒப்புறவாய் யாதொருதவக்கமன்னியில் சிநேகசந்தோஷமென்னும் சிக்கலான சூத்திரத்தைப்பலப்படுத்துகிறது அன்பென்னும் அரியபொருளே. நம் விஷயத்தில் குற்றம் செய்த ஒருவன் மீது பகைசாதிக்காமலிருந்தால் அவன்பேரில் கோபங்கொள்ளக்காரணமேது? அவ்விததுற்செய்கைசெய்தவன் விஷயத்தில் நாமேன் மனமிரக்கம்பாராட்டக்கூடாது? ஏனெனில் அவன் செய்தகுற்றம் அவன்நெஞ்சைப்பிளப்பதினால்தனக்குத்தானே நஷ்டத்தை உண்டாக்கிக்கொடவனாகிறான். அறியாமை அல்லது அஞ்ஞானமே ஏறக்குறைய எல்லாபொல்லாங்குகளுக்கும் தாயிடம் அல்லது உறைவிடமாயிருக்கிறதென்பதை நாம் போதிப்போமானால், துன்மார்க்கர்கள் விஷயமாய் தரும சிந்தையுள்ளவர்களாயிருப்போமென்பது நிச்சயம். மனப்பூர்வமாய் உண்மையை அறிந்துகொள்ளாதவர்கள் உலகில் ஒருவருமில்லை.

கடைசியாக நாம் சொல்லப்போகும் வார்த்தை ஒன்றே. அதாவது பரிசுத்தமான சுகத்தை அனுபவிக்கவேணுமென்ற ஆசை உங்களுக்கிருக்குமாகில், நீங்கள் அனுபவிக்கிறதற்காக எதையும் வைத்திருக்க வேணுமென்ற பிரயத்தினம்பண்ணவேண்டாம். ஆசை, பேக்ஷ என்ற துன்பத்தைவிட்டு நீங்கி, தெய்வீகத்தோற்றமாகவே காணப்படுகின்ற உண்மை, சுசீலம், ஆத்மார்த்தமான சௌந்தர்யம், இந்தசாஸ்விதமான சற்குணங்களின்பேரில் உங்களுடைய அன்பைச்செலுத்தி அசாஸ்விதமான பொருள்களின் மீதுள்ள பற்றுதலை ஒழித்துவிடவேண்டும். அதுவே உங்களுக்கு மனச் சமாதானத்தைக்கொடுக்கும். அதுவே நாம் கோரிய இன்பவீடு.

பெருவாழ்வு.

இதை செல்வமென்றும், மதாளிப்பென்றும், பெரும்போகநுகர்ச்சி
யென்றும் சொல்லலாம். சாப்பாடு, உடுப்பு, நகை, நாணயம், கண்ணுக்கு ப
கட்டான சாமான்கள், சவாரி அதாவது வாகனம், இதுகளில் எதேச்சையான
இன்பசந்தோஷங்களில் நாம் கொள்ளும் அபேக்ஷை, கோலம், முதலியதுக
ளைக்குறிக்கும். இது அகன்ற ஆழ்ந்த இனிய விஷயம். படாடோபமாய்
பொருளைவிரையப்படுத்தல் அல்லது உபயோகப்படுத்துதலான துசன்மார்க்க
ஆலோசனை அதற்குள் உட்படுத்தி மனசாட்சியை பலமுறை பதருப்பண்
ணுகிறது. பெருவாழ்வை எறக்குறைய குறை சொல்லப்படத்தக்கதென்று
சகலரும் சாதாரணமாய் நினைக்கிறார்கள். எந்த ஜாக்கிரதையும் கருத்துமற்ற
மனிதனும் அதிபோகமாய் வாழ்வது சரியான விஷயமென்று சித்தாந்தச்சு
ருக்கமாய் சொல்லத் துணியமாட்டான். நல்லதகப்பன் தன் குழந்தைகள்
தான்வாயைக்கட்டி வயிற்றைக்கட்டி பாடுபட்டு சேர்த்துவைத்திருக்கிற பொ
ருளை மதாழிப்பாய் செலவழிப்பதற்கு அதிகாரம்கொடுக்க ஒருபோதும் நினை
த்திரான். என்றாலும் அநேக கஷ்ட ஜீவிகள் செய்யக்கூடிய் நோக்கமானது
அவ்வித முடிவையடைவதற்கே அனுகூலமாயிருக்கிறது. ஆதலால் இந்தக்
காரியம் அல்லது சங்கதியானது நல்லமனிதர்களுடைய பிழை, புத்திக்கூர்
மையற்ற விஷயங்களுக்கு இணையானதென்று நினைக்கயிடமில்லை. இந்தத்
தப்பிதங்கள் ஜீவனின் ஒழுங்கான கருத்துக்கு இந்த அல்லது அந்த விகார
மான ஆவல்கள், சற்றுநேரமுள்ள அநித்திய ஜெயங்களென்ற ஒரு விவஸ்
தை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலான சிந்தனையுள்ள கௌரவமான கனவான்
களுடைய பெரும்வாழ்வு இந்த சுபாவத்துக்கு தற்செயலான சோணலாயெ
ண்ணப்படாது. சுகானுபவங்களையொத்த ஆவசிய காரியங்கள் துன்பங்க
ளுக்குயிடமின்றி சாதாரணபாதுகாப்புகளாகவே அடிக்கடி நிகழும் அமிஷங்
களாயிருக்கிறது. இனியொருகட்சியை யோசிப்போமானால், பெருவாழ்வா
னது நிஜமான இன்பசந்தோஷங்களுக்கு மூலகாரணமாயிருப்பதினால், அ
தை சற்று நீக்கிவைப்பது யாதொரு மனக்கலக்கத்தையு முண்டாக்கமாட்டா
து. நல்ல ஆடைகளின்றி நாம் வெளியே புறப்படுவது மதிப்புக்குறைவு.
ஆடையில்லாதவன் அரைமனிதனே. ஆதலால் அவசியமானஉடுப்புகள் வை
த்திருப்பது மதாளிப்பு ஆகமாட்டாது. ஸ்டாக்கிங்ஸ், பூட்ஸ், 'சால்வைகள்,
துப்பட்டாக்கள், ஜரிகைகொட்டடிஉருமால, வாரணசிகைத்துண்டுகள் இதுக
ள் வீண்படாடோப வேஷங்களே. முக்கியமாய பழக்கம் அல்லது துற்ப
ழக்கங்களே இந்த வித்தியாசங்களை உண்டாக்கிவித்து கடைசியாய், பிரதம
த்தில் அதிக முஸ்திப்பாயிருந்த விஷயமெல்லாம் சாதாரணமான சௌக்கி
யத்துக்குறியபொருளாயும், அதி அவசியகரமான வஸ்துக்களாயும்வந்து நெ
கிழ்கிறது. மதுபானம், காப்பி, தேத்தண்ணீர், மிட்டாய்தினுசுகள் பலகார
வகைகள், உயர்ந்த விலையுள்ள சுருட்டுகள், அதிக டம்பமான சாப்பாடுகள்,
டம்பவிருந்துகள், டம்பமான வாகனாதிகள் இதுகளை முற்றிலும் விடுத்து ம
னிதன் சாதாரணமாய் சமாளிக்கக்கூடும். எவ்வித கல்நெஞ்சையுடைய செ
ட்டாய் செலவழிப்போனும், ஆசதும துரோகமின்றி தன் வருமானத்துக்கு
த்தகுந்தபடி சௌக்கியபோஜனம், தள்ளாதவிருந்து, சாதாரணவண்டிச்செ
லவு, தன் சக்திக்குத்தகுந்ததான தர்மம், பரோபகாரம், வருஷமொருமுறை

வரும் பண்டிகைகளுக்குப்பலகாரங்கள் இதுகளைச்செய்துவருவது மிதமிஞ்சின செலவாகமாட்டாது. சௌக்கியத்துக்குறிய வஸ்துக்கள் இன்னதென்றும், தன் மரியாதை யோக்கிதைக்குறிய வஸ்துக்களின்னதென்றும் பகுத்திந்து டம்பகாரியங்களைத்தவிர்ப்பது சுலபமானகாரியமல்ல. தன் சக்திக்கு மிஞ்சின ஒரு பழக்கத்தை ஆதியிலேயே விலக்குவது புத்திபூர்வமான காரியமாயிருக்கும். பழக்கத்துக்கு வந்த ஒரு காரியத்தை திடீரென்று மத்தியில் விட்டுவிடுவது புத்தியீனமாயிருப்பதுடன்திரேகசௌக்கியத்திற்கும் ஏற்காது. அவசியகரமின்னது, பெரும்போகமின்னதுஎன்று பகுத்தறிவதே இலேசான ஒழுங்கு. அநேககாலமாக பழக்கமாகிவந்த சிலவுகளையும் தன் திராணிக்குத்தக்கபடி தன்பரிவாரணத்தை உத்தேசித்து செய்யும் யாதொரு சிலவையும் கோலாகல மென்னும் இனவகையில் சேர்க்கலாகாது. சந்தோஷ அபிவிர்த்தியையும் மனிதசாதிகளுடைய சுகவாழ்வையும் பற்றிய யாதொரு செலவுகளும்நன்மையேபயக்கும். இந்த சித்தாந்தத்தையும்சிலசன்மார்க்கர்கள் வாதிக்கிறார்கள். செல்வத்தின்பேரிலிச்சைகொள்ளுவது கீழான அல்லது துக்கமான விஷயமென்று சொல்லுவோருண்டு. செல்வத்தின்மீதுண்டாகும் மனோ விருப்பத்தை ஒடுக்குவது நன்மைக்குப் பதிலாக தீமையை அளிக்குமென்று சொல்லும் நியாயம் இன்னமும் ஆரோக்கியமானதாயிருக்கும். சோம்பேரித்தனமானது பெரும்போக வாழ்வுக்கு அவசியமான கூட்டாளியல்ல. மானிடவாழ்வு ஒரு சபை அல்லது கூட்டத்தாருக்கு பணிவிடை செய்வதற்காக ஏற்பட்டுள்ளது. அது யாதொரு ஆபத்து அல்லது இடைஞ்சல் வந்துற்றபோதும் சிநேக சந்தோஷஉத்திரவாதத்தை தரக்கூடியதாயெண்ணப்படுகிறது. பெருவாழ்வை நியாயம்சொல்லித்தாங்குவதற்கு இரண்டு வியாபாதாரமுண்டு. பிரதமம், அறிவுவிர்த்திக்குக்காரணமானது. துதியம், சிங்காரத்தின் யோக்கிதையை மதிப்பிடுதலே. சவுந்தரியத்தின்பேரில் இச்சைகொண்டு அதேதான் அடையும் முடிவாயும், அதிலும் தன் வரம்புகடவாத சுகவாழ்வைக்கோருவதில் வாக்குகண்டனை செய்யலாகாது. அதைரியத்தையும் கொடுக்கக்கூடாது.

பலதிரட்டுக்கோர்வை.

ருஷிய ஜப்பானிய யுத்தம்:—இந்த யுத்தத்தைப்பற்றிய விஷயங்களியாவும் வெகு அந்தரங்கமாகவே இருக்கின்றது. ஜப்பானியர்களின் முன் யோசனையே இந்த யுத்தத்திற்குக்காரணம். கடற்சண்டையில் ஜப்பானியரே வெற்றியடைந்தனர். தரைச்சண்டையிலும் அவர்களே வெற்றியடையக்கூடியதாயிருக்கும். ருஷியா பலவிதத்திலும் நஷ்டமேயடைந்துவருகிறது. ஜப்பானியர்களின் தேசாபிமானம் சிலாகிக்கத்தக்கது. தரைச்சண்டையுடன் இந்தயுத்தம் முடிவடையும்போலும்.

நாடகம்:— மிகுந்த பிரக்கியாதி பெற்றிலங்கும் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ P. S. அரங்கசாமி அய்யங்காரவர்களது "ஹிந்து ராயல் டிராமடிக்கம்

பெனி" யாரால் திருச்சிராப்பள்ளியில் நடாத்திவரும் பிரதிசரித்திரங்களும் பார்க்கமனோகரமாயும், நேத்திரானந்தமாயும் மனதைக்கவரத்தக்கதாயு மிருப்பதைக் குறித்து நாம் மிகவும் சந்தோஷிக்கின்றோம். மிகுந்த பிரசித்தி பெற்றஇராஜபார்ட் G. S. முனுசாமிநாயுடவாகள் ஸ்டேஜ்மானேஜராயமைந்தகாரணங்கொண்டு இன்னும் மிக்கவிமரிசையாய் நடைபெற்றிலங்குமென் றெதிர்பார்க்கிறோம்.

அறிக்கை:— நமது பத்திரிகைக்குச் சந்தாதாரர்களைச்சேர்க்க ஏஜண்டுகள் தேவை. தக்க கமிஷன் அளிக்கப்படும். ரிப்ளை கார்டாகிலும் ஸ்டாம்பாகிலும் அனுப்பாமல் பதில் பெறவிரும்புவோர்கட்குப் பதிலும், ஐந்து அரை அணா ஸ்டாம்பு அனுப்பாதமாதிரி பத்திரிகைவேண்டுமென்று எழுதுகிறவர்கட்குப்பத்திரிகையும், பத்திரிகை சம்மந்தமல்லாத ஏனையவிஷயங்களைப்பற்றி எழுதுகிறவர்கட்கு மறுமொழியும், பத்திரிகையில் பிரசுரியாது தவிர்க்கப்பட்ட விஷயங்களைத்திருப்பியும், அனுப்பப்படமாட்டா.

கலாப்பிரகாசினி:— "ஜெயவிஜயன்" எனும் கதைப்புத்தகமொன்றை சென்றமாதத்தில் வெளிப்படுத்தலானோம். அதை வாசித்து ஆனந்தமடைந்த அன்பர்களின் கோறிக்கைக்கிணங்க அடுத்த மாதக்கடைசியில் பல அத்தியாயங்களுள்ளதாய் மனோகரமான செந்தமிழ்நடையில் அமைக்கப்பட்டு நவரசங்களும் செறிந்திலங்கும் "கலாப்பிரகாசனி" எனும் அதி அற்புதமான சரித்திரத்தை வெளியிட வெண்ணியிருக்கின்றோம். இதை நமது நண்பர்கள் அபிமானிப்பரேல், கலாலங்கிருதன், சுகுணகலாவதி, வனசலோசனி, வித்தியாபாணி, முதலிய புத்தகங்களை இரண்டு மாதத்திற்கோர்முறையாய் வெளியிடுவோம்.

விளம்பரம்:—கரூருக்கடுத்த பள்ளப்பட்டியிலிருக்கும் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ S. V. பாலசாமிபிள்ளை அவர்களை நமதுபத்திரிகைக்கு கமிஷன்ஏஜண்டாக இம்மதிமுதல் நியமித்திருக்கின்றோம்.

தஞ்சைமாநகரம் கோட்டை வெளிவடக்கு வாயில் புதுரஸ்தாவுக்கு கீழ்புரமுள்ள மோரகர் பாவாபிரந்தாவனமண்டபத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் தஞ்சை சத்கைங்கரிய சமரசசங்கத்தின் அங்கத்தினர்களாகிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ லட்சுமணராவ் அமுர்தலிங்கம்பிள்ளை வகையறாக்களால் திருவையார் சப்தஸ்தானம் பிரதக்ஷணவைபவத்தன்று, திருவேதுகுடிக்கி சமீபதில் கூடாரமடித்து அறநீரச்சாலை ஸ்தாபித்து, அங்குவரும் தேவாரகோஷ்டிகளுக்கும், இன்னும் பக்தர்களுக்கும், சந்தனம், புஷ்பம், பழம், நீர்மோர், பானக்கம் முதலிய வைகளைக்கொடுத்து உபசரித்த விஷயத்தைக்கண்டு மை சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களுக்கு வந்தனமளிப்பதுடன் சங்கம் நீடூழிவாழ நிமலனைப்பிரார்த்திக்கின்றோம்.

"தஞ்சைபுரிநேசன்"

எச்சரிக்கை:— பிரஜானுகூலன் பத்திரிகையின் எடிட்டர் என்று சிற்சிலவிடங்களில் கூறிக்கொண்டு ஒருவர் சந்தா வசூல் செய்ய முயற்சித்ததாவும், அது சாத்தியப்படாததால் மறைந்துவிட்டதாயும் கேள்விப்படுகின்றோம். நமது பிரஜானுகூலன் பத்திரிகைக்கு நம்மைத்தவிற எடிட்டர்கள்

வேறே எவருமில்லையென்றும் பிரஜாநுகூலன் பத்திரிகையின் ஆசிரியரும் அதிபரும் நாம்தானென்றும் நமது நேயர்கள் அறிந்துகொள்ளுவதுடன் அத்தகைய அயோக்கியர்கள் எவ்விடத்திலாகினும் காணப்பட்டாலவர்களை போலீசாரிடம் ஒப்புவிக்கும்படியும் கோருகின்றோம்.

கமலாக்ஷி:— இத்தலைப்பெயர்புனைந்த ஓரறிய சிறந்த கதை ஒன்று நமது கரத்திற்கெட்டியது. வாசித்துணர்ந்து ஆனந்தசாகரத்தினிலாழ்ந்தினோம். இப்புத்தகத்தை நமது நாட்டுச்சிறுவர்களும் சிறுமிகளும், பலர்வீட்டு விஷயங்களை கம்பீரமாய் வழங்கிக்களிக்கும் அநாகரீக நாரீமணிகளும் வாசிப்பார்களாயின் தங்கள் துற்குணங்களை அறவே ஒழித்துநற்குணங்களைப்பெற்று சிறப்புற்று கதாநாயகியான கமலாக்ஷியைப்போலும், கதாநாயகனான விஜயரங்கத்தைப்போலும் நல்லொழுக்கங்களால் நன்மைபெற்று மேன்மையடைந் தானந்தபரிதர்களாவரென்பதிலையமில்லை. அன்றியும் வீண்வாதிட்டுத்திரியும் வம்பர்கள் பலர் இச்சரித்திரத்தின்கண் 19வது அத்தியாயத்தில் பிரசங்கியாரால் விஜயரங்கத்துக்குரைக்கப்படும் விஷயங்களை வாசித்துணருவார்களாயின் அன்றுடன் தங்கள் வாதத்தைவிட்டொழிப்பர். "அவரவர்கள் தமக்குத்தாமே சுதந்தரமாய்ப் பெண்களைத்தேடி மணம் புரிதல் நலம்" என்றுரைக்க முன்வருவோர் 7வது அத்தியாயத்தில் விஜயரங்கம் கூறும் சங்கதிகளை அறிந்தால் தாங்கள் சொல்லுவது சரியன்றென்றும், முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கும வழக்கங்களே சிறந்ததென்றுமுணர்வர். இந்த சரித்திரத்தில்கூறியிருக்கும ஒவ்வொருவிஷயங்களும் ஹிந்துகுடும்பங்களில் உண்மையாய் நிகழக்கூடியதே. உலகவியல்பறியாதசிறுவர் சிறுமியாதியோர் இந்தசரித்திரத்தை வாசிப்பார்களானால் உலகவியவகாரங்களைச் செவ்வனேயுணருவதுடன் நல்லதைச்செய்தால் நன்மைவிளைதலும் தீயதைப்புரிந்தால் தின்மைவிளைதலையுமுணர்ந்து தீயவழியை விடுத்து நன்மையைக்கடைபிடித்து நலமிகவடைவரென்பதிலையமில்லை. இன்னும்பலவாறுசொல்லியென்ன? இந்நூலை ஒவ்வொருவரும அவசியமாய் வாசித்துணரவேண்டுமென்றும் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஒவ்வொரு சபைகளிலும் புத்தகாலயங்களிலும் அவசியமாயிருக்கத்தக்கதுவும், ஹஸ்தபூஷணமாய் இலங்கக்கூடியதுமாய் இருப்பது, "கமலாக்ஷி" எனும் இந்தஒரு புத்தகமென்றுந்தான்சொல்லிமுடிக்கவேண்டும். இந்த புத்தகத்தைப்பற்றி எழுதுவதென்றால் நமது பத்திரிகையே இடந்தராதாதலான் இம்மட்டில் நிறுத்தினோம். இச்சரித்திரத்தை இயற்றிய இரங்கூன் காரன்விஆபீஸ் பொக்கிஷதாரராகிய மகா-௱-௱-ஸ்ரீ T. M. பொன்னுசாமிபிள்ளையவர்களின் சொல்வன்மையும், கதாகற்பனாசக்தியும், மிகவும்மெச்சத்தக்கதே. அத்துடன் அவரடைந்திருக்கும் பலகலைப்பயிற்சியும் சாஸ்திரநூலாராய்ச்சியும் அநுபவமும் செவ்வனே விளங்குகின்றன. 41 பாரங்கள்கொண்டதாய் 327 பக்கங்களுள்ளதான இந்த பெரிய புத்தகத்திற்கு தபால்வாத்தனையுட்பட ரூ 1—8—0 ஏற்படுத்தியது பரோபகாரத்தை கருதியே என்னலாம். மகா-௱-௱-ஸ்ரீ தண்டலம் பாலசுந்தரமுதலியாரவர்களும் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ அனவரதநாயகம்பிள்ளை M,A. L,T. அவர்களும் அபிப்பிராயம் தந்திருப்பதே இப்புத்தகத்தின் பெருமையைநன்குவிளக்கும். என்றாலும் மற்றொரு குறைவொன்றிருக்கின்றது அஃதென்னையெனின் நமது நண்பர் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ தி. முத்துகிருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்கள்கூறியபடி "இன்னுமொருகதை எழுதிவிடுககாரோ" என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் தமிழ்செல்வர்களின் குறையையகற்ற மற்றொரு புத்தகமொன்றியற்றி வெளியிட்டு அனைவரையும் ஆனந்த பரிதர்களாகும் வண்ணம் புரிவாரென மிகுக்

த அபேக்ஷையுடன் நிரீக்ஷிக்கின்றனம். இந்த கமலாக்ஷி சரித்திரத்தை செந்தமிழ் மாட்டன்புடையோர் பலரும் பெற்று வாசித்து ஆனந்தமடைவார்களென்றெண்ணுகிறோம். இவ்வரிய பெரிய புகழுதற்குரிய இச்சிறந்த சரித்திரத்தை பிரஜோபகாரங்கருதி வெளியிட்ட இந்நூலாசிரியரவர்களுக்கு நாம் இருதய பூர்வகமாய் வந்தனமளிப்பதுடன் நற்தமிழுலகும் இவர் மாட்டுகடமைப்பட்டிருக்குமென நம்புகின்றோம்.

விதிபெரிதோ மதிபெரிதோ?

விதி பெரிதோ மதி பெரிதோவென்று சண்டையிட்டுப் பலர் மண்டையுடைத்துக்கொள்ளுகின்றனர். அன்னவர் அடியில் வருவனவற்றை கவனிக்கக்கடவர். இற்றைக்குச் சின்னாண்முன்னர் சென்னிமலையில் ஸ்நானார்த்தமாய்அவணுள்ள கிணறொன்றிற்குப்போந்த மூன்று ரமணிகளில் ஒருவள்தற்செயலாய்த்தவறி ஜலத்தில்விழுந்துவிட இதைக்கண்ணுற்ற மற்றோரங்கனை அவ்விபத்திலிருந்து அவளைத்தப்புவிக்கவெண்ணிதத்தளித்துக்கொண்டிருக்கும் தருணியின் கரத்தைபிடித் திழுக்கச்சென்றதில் இவளும் தவறிவிழுந்துவிட, இவ்விருதருணிகளையும் கரையேற்றிவிட நினைத்து உதவிசெய்யச்சென்ற மற்றோர் மாதும் தவறிவிழுந்து நீரினுள்மூழ்கிப்போகபின் இம்மூவர்களையும் காணோமென்று தேடியதில் பிரேதங்களாககாணப்பட்டனர்களாம்.என்னபரிதாபகரம் ! அந்தோ !! பாவம் !!! பெற்றோரு முற்றோருமற்றோரு மெய்திய துயரத்தை விவரித்தல் சஞ்சலப்பெருக்கே ! ஸ்நானார்த்தமாய்ச்செல்லுமங்கனுமணிகாள் உங்கட்கிதோரெச்சரிக்கை!

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீரணியுங் கடலாடை யுடுத்தபுவி யென்னளுஞ்
செழித்துவாழ்க
தேசமன்னர் நடுவழியாச் செங்கோலு மவர்பொறையுஞ்
சிறந்துவாழ்க
ஏரணியு மிந்தியா வேற்றரசக்கிரவர்த்தி நம
தெட்வர்ட்வாழ்க
இலகிடு மிங்கிலண்டுசபைப் பார்லிமெண்டு சட்டதிட்ட
மினிதுவாழ்க
கோரிவந்து தமிழ்ப்பொருளைக்கொடுத்துவரும்பிரஜானு
கூலன்வாழ்க
குவலயத்து குடிஜனங்கள் குறையற்றவே பத்தியுடன்
குளிர்ந்துவாழ்க
சாரமுட னுலவுபல சங்கமொளிர் பத்திரிகைத்
தழைத்துவாழ்க
தனய னிராமாநுஜனைத் தர்க்காக்கு மீசர்பதம்
வாழிதானே.

க. வீ. சந்தானகிருஷ்ண நாயுடு.